

WK ROTTERDAM

Supporter: sup' por-ter, aanhanger van een club – fan, fanatiek aanmoediger, bewonderaar.

Supporteren: ondersteunen, dragen.

Zo, nu weten we tenminste wat we zijn en wat we moeten doen. Maar dit is vlugger gezegd dan gedaan, een supportersclub oprichten voor Ilse Heylen (naar mijn weten is dit de enige supportersclub in België voor een judoka), hoe gaan we dat realiseren? We zullen al eens eerst samenkomen om te bespreken wat de mogelijkheden zijn. Een naam zoeken, daar kunnen we al mee beginnen. Zoals je bij de uitleg van het woord supporter kon lezen staat het woord fanatiek erbij. Om het wat beter te doen klinken gaan we de Engelse toer op, Fanatics zullen we zijn en voor wie, voor Ilse Heylen natuurlijk. Vanaf dat moment kunnen we spreken over de geboorte van onze supportersclub de "Ilse Heylen Fanatics". Een website is een niet te missen instrument om ons kenbaar te maken, maar wie kan en wil dit maken? Een zekere Miriam (ik ken ze niet maar vanaf nu is Miriam = een heel toffe) is bereid deze taak op zich te nemen en het resultaat mag gezien worden. Ga zeker eens een kijkje nemen op www.ilsheylenfanatics.be het is de moeite waard. Wat kunnen we onze leden bieden? Een eerste initiatief was onze busreis naar het WK Rotterdam, voor de afweziggen volgt hierna het verslag. (zij die meegingen mogen dit ook lezen natuurlijk).

Amaai, dat pikt aan mijn oogjes, klaar staan om 6.30u is niet van mijn gewoonte (zij die me kennen weten dat de meeste van mijn verhalen 's nachts tot stand komen) maar als supporter moet je dit er voor over hebben. Het is leuk om nog eens zoveel bekend volk terug te zien. De supporters die de bus nemen in Sint-Agatha-Berchem zijn nog straffer dan wij, ze moesten namelijk al klaar staan om 6.00u Ah, daar is de bus, wat zeg ik, bus? Een soort dubbeldekker, als we iets doen, doen we het ineens goed. Met meer dan tachtig supporters (er was geen plaats meer vrij) gaan we ons richting Rotterdam. We krijgen al een eerste tegenslag te verwerken met onze supportersclub, onze super fanatiekeling en tevens voorzitter Kris Droog, is er niet bij wegens familiale omstandigheden (bij deze wensen wij zijn vrouw veel beterschap). Het zal moeilijk worden om hem te vervangen, beter gezegd, hij is niet te vervangen, maar we zullen ons best doen. Tante Greet en Marijntje hebben twee zakken vol met T-shirts bij, die ze, samen met Michke, beginnen uit te delen. Marijntje heeft voor koffiekoeken en croissants gezorgd, dat was smullen. Ik moet nog iemand voorstellen, namelijk Luc Devillé en zijn vrouw Lutje, het was hen namelijk gelukt bij St. Pieter hierboven voor iedereen op de bus een potje rijstpap scheef te slaan, er waren wel geen gouden lepeltjes bij, maar wees nu eerlijk, als je honger hebt, ben je beter af met een potje rijstpap dan met een gouden lepeltje. En op de koop toe kregen we nog een frisdrankje. Ik weet het, de ambiance had beter gekund, de afwezigheid van Kris doet zich gevoelen. Zonder problemen bereiken we Rotterdam. Zoals vorige maal (EK 2005) werd de Ahoy hall omgetoverd in een judotempel. We hebben goede herinneringen overgehouden aan ons vorig bezoek, Ilse behaalde namelijk goud, wat zou het ditmaal worden?

Bij het horen van de loting was het even slikken, haar eerste tegenstreefster werd de Cubaanse Yanet Bermoy, wereldkampioene in de -48kg en nog zilver behaald in Beijing. Spijtig genoeg was ze wat aangekomen (zeker een paar potjes rijstpap te veel op, Luc, weet jij hier iets van?) en komt ze nu uit in de -52 kg. De zaal zit goed vol, vermits Dirk Van Tichelt ook kampt en deze heel wat supporters bij heeft, zijn er meer Belgen dan Nederlanders in de zaal. Nu is het wachten op Ilse, ondertussen zien we de Russische Kuzjutina, die hoger geplaatst staat op de wereldranking dan Ilse, verliezen tegen een Mongoolse. Als je de namen ziet der tegenstreefsters van Tarangul, Carrascosa, Nareks en Nakamura, heeft Ilse het zeker niet getroffen. Bart, fotograaf van dienst, krijgt te horen dat hij zijn statief niet mag gebruiken, hij zou de toeschouwers hinderen. Moet je mij eens uitleggen hoe je toeschouwers kan hinderen als je op de laatste rij zit, de logica hiervan was ver zoek. Het is aan ons, vermits Ilse op mat 1 vecht, verhuizen we naar daar. De coach of moet ik zeggen coaches(hij had in elk geval twee stoelen nodig – zelfs onze Olivier is een volslanke jongeling vergeleken met hem) van de Cubaanse heeft het wel gevonden, hij neemt een sleutel, draait de Cubaanse op en als ze op de tatami staat laten ze haar los, die loopt af zoals een wekker in overdrive, van jong geweld gesproken. Geen seconde stond dat kind stil, ze dacht dat ze de samba aan het dansen was. Ondanks haar perfecte voorbereiding en wij, als supporters die Ilse van nabij volgen en weten dat ze er alles aan gedaan heeft om een goed resultaat te behalen, zal het ook ditmaal niet lukken. Na één minuut en vijftig seconden is het zover, de Cubaanse neemt Ilse bij haar been, tilt ze op en gooit haar op

de rug. Ippon en gedaan tornooi. Het déjà-vu gevoel van Cairo (ook uitgeschakeld in de eerste kamp) wordt waarheid. Het zal voor een andere maal zijn.

Ik was nog aan het bekomen toen ik een micro onder mijn neus geduwd kreeg van Sven (ATV). Wat mijn eerste indrukken waren na het verlies van Ilse. Ik lulde er maar wat op los, in Cairo was het de schuld van de scheidsrechter, in China was het haar kwetsuur en nu een barslechte loting en op de koop toe stak de tweede scheidsrechter zijn hand omhoog, voor ons een teken dat de worp buiten de tatami was ingezet. Op de beelden was echter te zien dat deze binnen was ingezet, wat ook later door Ilse bevestigd werd. Maar ik kon toch niet weten dat, wegens de stroompanne in Herentals, de NMBS de man ingehuurd werd om als slagboom te fungeren, telkens als er iemand voorbij hem kwam ging die arm de lucht in. En in het vroegere systeem mocht ze herkansen, dat heb ik ook nog aangehaald. Dat klopt hoor, vermits de Cubaanse de finale bereikte en verloor tegen de Japanse Nakamura. Ik denk dat haar bobijntje leeg was, haar laatste twee kampen waren niet meer zo flitsend als de vorige drie. Ik ben er zeker van, indien Ilse de halve finale had bereikt, de Cubaanse er niet zo goed van afgekomen was. Volgende maal probeer ik een betere uitleg te geven Sven, beloofd.

Om ons verdriet weg te werken en de rest van de dag vol te maken, supporteren we voor Dirk, we schreeuwen hem naar een bronzen plak. Proficiat. Vermits er niet veel te vieren valt, vatten we de terugreis wat vroeger aan. De stemming in de bus was niet op en top te noemen, doch, we gaan nu niet negatief doen. Waar dienen supporters en onze supportersclub voor? Om Ilse te steunen natuurlijk, ze heeft onze steun dubbel en dik nodig, we gaan haar, zeker nu, niet laten vallen. Er komen nog vele mooie momenten, neem dat van mij aan. Ons volgend initiatief is het BK te Herstal, we zullen er zijn, u toch ook? Meerdere info kan u lezen op onze website.

Het is niet mijn gewoonte om veel te vragen, doch ditmaal maak ik een uitzondering, neem pen en papier, noteer rekening nummer 979-4279715-80, Ilse Heylen Fanatics, loop naar de bank en wordt lid door storting van 10,00 euro. Het is geen onoverkomelijk bedrag en je kunt al een deel terugwinnen door in te schrijven voor het Belgisch Kampioenschap, niet vergeten hé, gewoon doen.

Met dank en sportieve judogroeten,

Guyke